

Độc Lá Thư để thấy Buồn...

Bạn già LCT thân.

3 hôm trước, tôi có nhận được 200 dollars của bạn gửi về Saigon, nhờ tôi đem trao cho Chùa Lâm Quang trên Bến Bình Đông, Quận 8. Nơi được gọi là "Viện dưỡng lão của những người già neo đơn". Tôi cứ dẫn đo mãi, không biết phải làm sao đây? Chưa muốn đi mặc dầu nhà tôi chỉ cách ngôi chùa này chưa đến 10 phút lái xe Honda 2 bánh. Vì....Sau Tết Trung Thu mấy hôm, anh HTM (Mingo) có ý định gửi 200 cho chùa Lâm Quang, nhưng tôi có khuyên anh Minh **đừng gửi, vì thấy vậy, nhưng không phải vậy.**

Ngày chiều Rằm tháng 8 âm lịch vừa qua, Đêm Trung Thu, Bà Vãi Giác Ngọc Phước, cô Hương Dương và tôi trích 5.000.000 đồng của ông bạn Người Lính Già TNC, San Jose, Ca mua 150 cái bánh Trung Thu cho các cụ, lì xì cho các em học sinh, sinh viên, những người ở dưới quê lên làm công quả cho chùa để kiếm bát cơm ăn, còn lại bao nhiêu, tôi đưa cho Ni cô thủ quỹ của chùa. (tôi sẽ gửi lời tường trình và hình ảnh của chuyến Ủy Lạp này trong thư sau).

Trong lúc đi từng giường, từng phòng để trao bánh cho các cụ, tôi thấy có những điểm lạ là có những cụ cùng ở chung trong những căn phòng lớn tập thể, cũng có những cụ ở riêng trong những căn phòng khang trang hơn v..v. Theo một thời gian phối kiểm với nhiều người, tôi được biết...Thì ra... Không phải như tác giả bài viết của Vũ Phượng hay Vũ Phương kèm theo dưới đây đâu. Có thể bài viết này nhiều năm trước hay... hay là bài viết "cò mồi".

Những cụ già đang ở trong chùa đều phải đóng tiền do thân nhân của họ vì bận công việc, không có thời giờ chăm sóc, nên gửi các cụ vào đây. Chớ không phải là "Viện dưỡng lão của những người già for free", như nhiều người lầm tưởng. Đây là nơi an dưỡng của những người già..có tiền. Còn những cụ già tứ cố vô thân, nghèo thì đừng hòng được nhà chùa welcome. Chùa bây giờ là vậy đó, không từ bất cứ một thủ đoạn nào để kinh doanh, trục lợi. Mặc dầu tôi là Phật tử thuần thành. Nhưng không thể nói tốt hơn được.

Tôi thì xưa nay, không gạt gẫm ai hết, nhưng không để ai gạt mình. Mặc dầu tiền của thập phương, bá tánh. Nhưng được uỷ thác phải làm cho đàng hoàng.

Trở lại số tiền 200 dollars của bạn, người chị ruột tôi, Chị Năm cùng Bà Vãi Giác Ngọc Phước và tôi sẽ đem đi mua, mì gói, bít chấu (chỉ cần đổ nước sôi vào là ăn được), đường, sữa và những gì người lớn tuổi cần mà không cần phải nấu nướng gì hết, để trở lại trao tận tay cho các cụ già thiệt sự neo đơn, nghèo khổ cũng sanh sống gần đó, vì Bến Bình Đông, Quận 8 là nơi tận cùng của thành phố Saigon. Sẽ báo cáo về số tiền của bạn bằng hình ảnh, sau khi công việc hoàn tất.

Cho gửi lời thăm chị Hương.

Thân mến.

Nguyễn Huy Điền.